

РЕШЕНИЕ

№ 6065

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8456** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. Х. Х. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез юк.Ч., срещу Решение № 3221 от 06.07.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 10145/2022 г., потвърждаващо Наказателно постановление № 21-4332-028299/27.06.2022 г. издадено от Началник група в отдел "ПП" при СДВР, с което на касационния жалбоподател са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата, за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди неправилност на съдебното решение, като са наведени оплаквания за несъобразена от Съда липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Касаторът се позовава на невлязло в сила постановление на СРП за прекратяване на ДП, след което е издадено обжалваното НП. Моли за отмяна на съдебното решение и вместо него да се постанови ново решение, с което да се отмени изцяло обжалваното НП. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител, но с писмена молба чрез адв.Ч. е заявил, че поддържа касационната жалба, моли за уважаването ѝ и за присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба – Началник група в отдел "ПП" при СДВР, не е взел становище по нея.

Представителят на С. градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД–С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок и от страна по делото, за която решението по делото е неблагоприятно.

Разгледана по същество, жалбата е основателна поради следните съображения.

Срещу касационния жалбоподател е било образувано досъдебно производство № 1360/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр.№ 24555/2021 по описа на СРП за престъпление по 345, ал.2 НК. Указаното ДП е прекратено с постановление от 10.06.2022 г., като същото ДП е изпратено на ОПП-СДВР за вземане на отношение по компетентност и преценка относно реализиране на административно-наказателна отговорност спрямо Д. Х. Х. по съставения му АУАН от 22.05.2021 г. Наказателното постановление е издадено за това, че на 22.05.2021 г. около 13:20 ч [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Д. Х. Х. е управлявал четириколесно МПС (А.) с рама №55ААК46А377108459, което не е било регистрирано. За нарушението е съставен АУАН сер.АВ, № 221783/22.05.2021 г. Посочени като нарушени в АУАН са разпоредбите на чл.140, ал.1 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС постановление.

В първоинстанционното съдебно производство са събрани писмените доказателства от административнонаказателната преписка, както и гласни доказателства посредством разпита на св.С., В. и В.. Съдът е изискал от 06 РУ-СДВР воденото срещу жалбоподателя ДП № 1360/2021 г., но е получил отговор, че същото е върнато в СРП. Впоследствие ДП е изискано и от там, но не е постъпило до момента на приключване на съдебните прения.

За да потвърди обжалваното пред него постановление, Софийският районен съд е приел нарушението за безспорно доказано, като същото е правилно квалифицирано от АНО, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съдебното решение е неправилно.

Районният съд е установил в пълнота фактическата обстановка. Съдът не е описал констатациите от ДП № 1360/2021 г., но това не е било необходимо, доколкото срещу жалбоподателя и настоящ касатор е бил съставен АУАН, в който относимите към деянието констатации са описани ясно, точно и в пълнота. Ето защо касационният довод за противното е неоснователен.

Несподелимо е основното оплакване на касационния жалбоподател, за наличието на невлязло в сила постановление на СРП за прекратяване на ДП, основан на липсата на доказателства за връчване същото постановление на административнопривлеченото лице. Според правилото на чл.36, ал.1 ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставяне на АУАН. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност и като основен процесуален акт във фазата на установяване на административни нарушения са въведени точно определени изисквания – да се състави акт в писмена форма, съдържащ изрично посочени в чл. 42

ЗАНН реквизити. Със съставянето на АУАН се поставя началото на производството, повдига се и се предявява обвинение на лицето, сочено за извършител, като се посочва в какво се изразява осъщественото от него съставомерно деяние и се гарантира възможността то да организира в пълен обем защитата си чрез подаване на възражения, депозиране доказателства и отправяне на доказателствени искания.

Изключението от чл.36, ал.1 ЗАНН се намира в разпоредбата на ал.2 на същия член, съгласно която без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. В случая обаче не е приложено изключението, защото, макар срещу касационния жалбоподател да е водено ДП за престъпление по 345, ал.2 НК, обжалваното НП не е издадено на основание прекратено досъдебно производство. Това е така, защото още в момента на полицейската проверка срещу касатора е съставен и АУАН. Именно фактическите констатации от АУАН са послужили за издаване на обжалваното НП. Оплакванията в касационната жалба биха били основателни само в случай че не беше съставен акт за установяване на административно нарушение. Само тогава би имала място преценката за това дали е прекратяване на наказателното производство с влязло в сила прокурорско постановление и даване на указание за преценка да се състави или не НП. Предоставената по чл.36, ал.2 ЗАНН правна възможност на АНО да издаде НП за нарушение, установено въз основа на събрани в хода на прекратеното наказателно производство доказателства, му дава правомощие да извърши обстоен собствен анализ на тези доказателства и да постанови санкционен акт. В случай, че АНО установи наличието на данни за осъществено административно нарушение от лице, различно от това, срещу което се е водило наказателното производство, следва да се укаже на компетентния контролен орган да състави АУАН. Хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН е приложима единствено по отношение на лицето, срещу което се е водило наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. Затова в този случай е наложително изследването на въпроса дали постановлението за прекратяване му е връчено. Настоящият случай не е такъв, както се изясни по-горе.

В случая ДП № 1360/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР е образувано за престъпление по чл.345, ал.2 НК, без по същото да е привлечено конкретно лице в качеството му на обвиняем, а впоследствие с оспореното НП е определен като извършител на административно нарушение жалбоподателят и настоящ касатор. На същия е наложено наказание по смисъла на чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП за нарушение на чл.140, ал.1 от същия закон. Изводите за автора на административното нарушение не могат да се извлекат от текста на прекратителното постановление на прокуратурата. Съставителят на акта е извършил собствени фактически установявания и след извършена самостоятелна преценка на фактите е дал правна квалификация на деянието.

Административнонаказателното производство не е образувано в хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН. Ето защо не е било необходимо в случая да се изследва дали съобразно чл.43, ал.1 ЗАНН постановлението на СРП му е предявено, защото на нарушителя е предявен АУАН, с който му се повдига административнонаказателно обвинение, за да се запознае в какво е обвинен, въз основа на какви доказателства, за да може да организира адекватно защитата си.

Въпреки това съдебното решение следва да бъде отменено, защото СРС не е констатирал съществен порок в административнонаказателното производство, съставляващ самостоятелно основание за отмяната на НП.

По силата на чл.34, ал.3 ЗАНН образуваното административно-наказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. В случая АУАН е съставен на 22.05.2021 г., а наказателното постановление е издадено на 27.06.2022 г., след изтичане на указания срок. НП е могло да бъде валидно издадено до 22.11.2021 г. Издаденото след 6-месечния срок постановление е незаконосъобразно и е подлежало на отмяна.

Като е достигнал до други правни изводи, СРС е приложил неправилно закона - касационно основание по чл.348, т.1 НПК, за което касационната инстанция следи и служебно, съгласно чл.218, ал.2 АПК. По изложените съображения решението като неправилно следва да бъде отменено, а вместо него постановено ново, с което обжалваното наказателно постановление да бъде отменено.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от касатора, в полза на последния следва да се присъдят такива в размер на 700 лв. По делото е представен договор за правна защита и съдействие (л.8 от НАХД № 10145/2022 г.), в което е договорено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в съдебното производство по обжалване на НН № 21-4332-028299/27.06.2022 г. до приключване на делото с влязло в сила решение, като възнаграждението е изплатено изцяло.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3221 от 06.07.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 10145/2022 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-028299/27.06.2022 г. издадено от Началник група в отдел "ПП" при СДВР, с което на Д. Х. Х. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата, за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Началник група в отдел "ПП" при Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Х. Х. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], разноски за две съдебни инстанции в размер 700 лв. /седемстотин лева/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.